

דִּבְרֵי קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

בְּאֵר שֶׁשְׁתִּיתָ מִמֶּנָּה – מִטּוֹת

עָלִינוּ לְהִזְהֵר מְאֹד מִלְּהִיּוֹת כְּפֹנֵי טוֹבָה.

אִם מִישָׁהוּ עֶזֶר לָנוּ אוֹ עֲשָׂה בְּעִבּוּרֵנוּ

דִּבְרֵי טוֹב, מִחוּבָתֵנוּ לְהִמָּנַע מִכָּל פְּגִיעָה בּוֹ.

עַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ אֶת הַפֶּתָגִם:

”בְּאֵר שֶׁשְׁתִּיתָ מִמֶּנָּה – אַל תִּזְרַק בָּהּ אֶבֶן”

לִכֵּן כְּשֶׁאֱלוֹקִים צֹוֶה אֶת מֹשֶׁה לְהַלְחִים בְּמִדְיָן,

לֹא הִלֵּךְ מֹשֶׁה בְּעֶצְמוֹ לַמִּלְחָמָה אֶלָּא שָׁלַח אֲנָשִׁים אֲחֵרִים.

כִּי בַּעֲבֹר, כַּאֲשֶׁר פָּרַעַה בִּקֵּשׁ לְהִרְגּוֹ,

בָּרַח מֹשֶׁה לְמִדְיָן וְחִי שָׁם עַד שֶׁקִּבֵּל אֶת הַשְּׁלִיחוֹת

לְחֹזֵר לְמִצְרַיִם וּלְגָאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וּמִכִּיּוֹן שְׁאֶרֶץ מִדְיָן הִיטִיבָה אֹתוֹ,

לֹא רָצָה לָצֵאת בְּעֶצְמוֹ לַמִּלְחָמָה כְּנֻגָּדָה.

איך קראתי?

(מתוך התורה שלי חמש במדבר)

